

Rozhodnutí

Stavební úřad Magistrátu města Jihlavy rozhodnutím č.j. MMJ/SÚ/4719/2015-71 ze dne 21.12.2016 vydal k žádosti společnosti M-KOVO s.r.o., IČ 25515799, se sídlem Rantířov 143, 588 41 Vyskytná nad Jihlavou dle § 129 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., v platném znění (dále jen stavební zákon) dodatečné povolení pro stavbu „Automatická linka alkalického zinkování a čemění a zneškodňovací stanice odpadních vod“ v areálu společnosti M-KOVO s.r.o., v obci Rantířov, na pozemku p.č. 53/47, poz.st. 117 k.ú. Rantířov za podmínek a z důvodů tam uvedených. Stavba obsahuje objekty:

SO.01 – změna stavby stávajícího objektu na pozemku č.st. 117 k.ú. Rantířov, spočívající ve vnitřních stavebních úpravách, za účelem umístění technologie automatické linky,

SO.02 – přístavba zděného objektu na pozemku p.č. 53/47 k.ú. Rantířov, jednopodlažní objekt půdorysně velikostí 15,7m x 9,25m, výšky 6,8m, provozně spojený s objektem na p.č.st. 117 k.ú. Rantířov,

SO.03 – opěrná stěna výšky 4,2m z betonových tváric tl. 400mm v délce 17m na pozemku p.č. 53/47 k.ú. Rantířov,

IO.04 - úpravy stávajících zpevněných ploch a komunikací na pozemku p.č. 53/47 k.ú. Rantířov,

IO.05 - nádrž na odpadní vody cca 10m³ včetně sorbčních roštů na pozemku p.č. 53/47 k.ú. Rantířov (dále jen stavba automatické linky).

Proti citovanému rozhodnutí podal v zákonné lhůtě odvolání:

Tomáš Prchal, Rantířov 139 a Marion Prchalová, Rantířov 139, zastoupení podle plné moci ze dne 8.9.2015 advokátem Mgr. Ing. Tomášem Vítkem, se sídlem Argentinská 18, Praha 7, Obec Rantířov, zastoupená starostou Tomášem Novotným, Jiří Havlíček, Rantířov 110, Eva Honňáková, Rantířov 145, Eva Vernerová, Rantířov 108, Lubomír Verner, Rantířov 108, Marcela Coufalová, Rantířov 107, František Coufal, Rantířov 107, Lenka Honsová, Rantířov 88, Martin Hons, Rantířov 88, Tomáš Rod, Rantířov 96, Hana Rodová, Rantířov 96, Michal Honňák, Rantířov 148, Vlastimil Neubauer, Rantířov 112, Věra Neubauerová, Rantířov 112, Miloš Bohuslav, Rantířov 119, Jaromír Šilhart, Rantířov 118, Jaroslava Šilhartová, Rantířov 118, František Daňhel, Rantířov 116, Pavla Daňhelová, Rantířov 116, Milan Paulík, Rantířov 115 a Karel Blažek, Rantířov 117.

Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor územního plánování a stavebního řádu, jako odvolací orgán příslušný podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

(dále správní řád) a § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, rozhodl podle § 90 odst. 5 správního řádu takto:

podaná odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu Magistrátu města Jihlavy (dále stavební úřad) č.j. MMJ/SÚ/4719/2015-71 ze dne 21.12.2016 se zamítají a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Jako účastník řízení dle § 27 odst.1 správního řádu je v tomto řízení označen: M-KOVO s.r.o., IČ 25515799, se sídlem Rantířov 143, 588 41 Vyskytná nad Jihlavou (dále jen společnost M-KOVO)

O d ů v o d n ě n í :

OÚPSŘ KrÚ přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu a neshledal důvod pro jeho zrušení nebo změnu. K zamítnutí odvolání se poté uvádí následující:

OÚPSŘ KrÚ se v rámci přezkoumání předloženého, odvoláním napadeného rozhodnutí o dodatečném povolení stavby automatické linky a řízení, které mu předcházelo, zabýval otázkou, zda jsou předložena odvolání řádná a podaná v zákonné odvolací lhůtě. S odkazem na ustanovení § 129 odst.2 zákona č. 183/2006 Sb., ve znění platném ode dne 1.4.2015 (dále stavební zákon) jsou účastníky řízení o dodatečném povolení stavby osoby uvedené v § 109 stavebního zákona a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby, jsou účastníky řízení osoby uvedené v § 85 téhož předpisu. Proti rozhodnutí stavebního úřadu č.j. MMJ/SÚ/4719/2015-71 ze dne 21.12.2016 podala odvolání Obec Rantířov a dále odvolání podaly fyzické osoby Tomáš Prchal, Rantířov 139, Marion Prchalová, Rantířov 139, Jiří Havlíček, Rantířov 110, Eva Honňáková, Rantířov 145, Eva Vernerová, Rantířov 108, Lubomír Verner, Rantířov 108, Marcela Coufalová, Rantířov 107, František Coufal, Rantířov 107, Lenka Honsová, Rantířov 88, Martin Hons, Rantířov 88, Tomáš Rod, Rantířov 96, Hana Rodová, Rantířov 96, Michal Honňák, Rantířov 148, Vlastimil Neubauer, Rantířov 112, Věra Neubauerová, Rantířov 112, Miloš Bohuslav, Rantířov 119, Jaromír Šilhart, Rantířov 118, Jaroslava Šilhartová, Rantířov 118, František Daňhel, Rantířov 116, Pavla Daňhelová, Rantířov 116, Milan Paulík, Rantířov 115 a Karel Blažek, Rantířov 117, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím nebo prováděním stavby přímo dotčeno (dále jen dotčené osoby). Obec Rantířov i dotčené osoby splňují podmínky účastnění dle § 85 odst.1 písm.b/, odst 2 písm. b/ a § 109 písm.e/ stavebního zákona, a jsou tedy účastníky v řízení o dodatečném povolení stavby.

Citované rozhodnutí bylo Obci Rantířov doručováno nesprávně do datové schránky v rozporu s ust. § 87 odst.1 stavebního zákona. Tuto chybu OÚPSŘ KrÚ v předchozím odvolacím procesu vedeném pod spisovou značkou OUP 254/2016 nezjistil, zároveň je třeba ujasnit, že uvedené pochybení nemělo vliv na věcnou správnost a zákonnost vydaného rozhodnutí, jak bude vysvětleno dále. Ve smyslu § 144 odst.6 správního řádu mělo být rozhodnutí doručováno Obci Rantířov správně veřejnou vyhláškou, stejně jako všem shora vyjmenovaným dotčeným

osobám. Všem účastníkům (kromě společnosti M-KOVO) bylo rozhodnutí č.j. MMJ/SÚ/4719/2015-71 ze dne 21.12.2016 doručeno veřejnou vyhláškou dne 6.1.2017. Obec Rantířov proti němu podala odvolání dne 7.1.2017 a dotčené osoby podávaly odvolání postupně dne 7.1.2017 (datum 7.1.2017 se určuje dle § 83 odst.1, věta třetí správního řádu, jež stanoví, že bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty), 18.1.2017 a dne 20.1.2017. Posledním dnem lhůty pro podání odvolání byl den 23.1.2017. Všechna odvolání byla podána včas.

OÚPSŘ KrÚ přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, v celém rozsahu a nezjistil důvody pro jeho zrušení nebo změnu. OÚPSŘ KrÚ odkazuje na dosavadní proces vedený po celou dobu se shodným okruhem účastníků, kteří byli o všech úkonech stavebního úřadu uvědomováni formou veřejných vyhlášek. Celý stav a průběh řízení o dodatečném povolení stavby automatické linky, zahájený dne 26.10.2015, detailně popsal stavební úřad v napadeném prvoinstančním rozhodnutí č.j. MMJ/SÚ/4719/2015-71 ze dne 21.12.2016, a z toho důvodu OÚPSŘ KrÚ nebude předchozí faktický a právní stav provedených úkonů, na který se odkazuje, znovu opisovat. To není smyslem a záměrem rozhodnutí o odvolání.

Pro účely tohoto odvolacího řízení je nutno uvést následující důležité skutečnosti. Žádost o dodatečné povolení stavby automatické linky podle § 129 odst.2 stavebního zákona podala společnost M-KOVO dne 26.10.2015, proto řízení podléhalo proceduře stavebního zákona ve znění platném ke dni podání žádosti. Nutno v této souvislosti konstatovat, že v rozporu s ustanovením § 87 odst.1 stavebního zákona zasílal stavební úřad svoje vyhotovené písemnosti Obci Rantířov jednotlivě, nikoliv veřejnou vyhláškou (doručování písemností obci jednotlivě umožňoval stavební zákon ve znění platném do 31.3.2015). Současně je ale třeba dodat, že takovým postupem rozhodně nebyla Obec Rantířov zkrácena na svých právech vyplývajících z účastenství v řízení, ale spíše naopak, když doručováním písemností do datové schránky Obce Rantířov (tedy nesprávným doručováním jednotlivě) získala v podstatě delší časový prostor pro uplatňování a využívání úkonů nabízených stavebním úřadem v průběhu vedeného procesu. Vzniklou „výhodou“ Obec Rantířov nezneužívala, a v důsledku nesprávného doručování nebyla proto porušena zásada rovnosti účastníků. Zahájené řízení o dodatečném povolení stavby automatické linky zakončil stavební úřad vydáním rozhodnutí č.j. MMJ/SÚ/4719/2015-39 ze dne 19.4.2016, kterým stavbu automatické linky dodatečně povolil. Tento verdikt po projednání podaných odvolání zrušil OÚPSŘ KrÚ rozhodnutím č.j. KUJL 66487/2016 sp.zn. OUP 254/2016 CI-2 ze dne 30.8.2016 a věc vrátil k novému projednání. Důvodem pro zrušení prvoinstančního dodatečného povolení stavby automatické linky byl nedostatečně zjištěný skutkový stav, především nedostatečné zdůvodnění souladu dodatečně povolované stavby s platným územním plánem obce Rantířov. Stavební úřad byl zavázán, aby při novém projednání definoval pojmy „malovýroba“ a „drobná výroba“ pro potřeby rozhodování v území podle územního plánu, tedy v obci Rantířov na pozemcích p.č. 53/47 a poz.st. 117 k.ú. Rantířov. Podle obsahu odvolacích námitek, popsaných ve „zrušujícím“ rozhodnutí doplnila a upřesnila společnost M-KOVO údaje v projektové dokumentaci k dodatečnému povolení stavby automatické linky, např. údaje o potřebě a spotřebě vody, hospodaření s dešťovou vodou, likvidace odpadních vod, a takto doplněnou projektovou dokumentaci předložila stavebnímu úřadu. Ten poté v řízení pokračoval dne 6.10.2016 oznámením o pokračování v řízení a dle

doporučeného pokynu OÚPSŘ KrÚ nařídil ústní jednání na den 24.10.2016. Na tomto místě považuje OÚPSŘ KrÚ za potřebné zopakovat, že obligatorní ohledání na místě stavby, vyžadované v ust. § 129 odst.2 stavebního zákona bylo uskutečněno dne 18.1.2016. Po uskutečnění nařízeného ústního jednání umožnil stavební úřad účastníkům opatřením ze dne 25.10.2016 dle § 89 stavebního zákona uplatnit v řízení námítky a připomínky. Současně jim poskytl možnost se ve stanovené lhůtě seznámit s podklady pro rozhodnutí ve smyslu § 36 odst.3 správního řádu. Vyjma námitek k podané žádosti o dodatečné povolení stavby automatické linky byl do řízení podán dne 25.11.2016 návrh na vyloučení vedoucího stavebního úřadu Ing. Michala Jarca a podřízených pracovníků stavebního úřadu, vystupujících v řízení jako oprávněné úřední osoby, pro podjatost. Návrh na vyloučení vedoucího stavebního úřadu Ing. Michala Jarca zamítnul tajemník Magistrátu města Jihlavy usnesením č.j. MMJ/IT/39039/2016-BIH ze dne 9.12.2016 a poté Ing. Michal Jarco, zastoupený Ing. Helenou Morávkovou, usnesením č.j. MMJ/SÚ/42699/2016-MoH ze dne 20.12.2016 zamítnul návrh na vyloučení pracovníků stavebního úřadu Ing. Moniky Kučerové, Ing. Jiřího Laube a Ing. Pavla Domkáře. Odvolání proti vydaným usnesením nemá dle § 76 odst.5 správního řádu odkladný účinek, proto byla vydaná usnesení ve smyslu § 74 odst.1 správního řádu předběžně vykonatelná. Oprávněné úřední osoby tak mohly po vydání citovaných usnesení nadále provádět úkony v řízení. Po provedeném řízení, na základě shromáždění a vyhodnocení podkladů, vydal stavební úřad rozhodnutí č.j. MMJ/SÚ/4719/2015-71 ze dne 21.12.2016, kterým stavbu automatické linky dodatečně povolil. V podrobnostech se odkazuje na znění rozhodnutí, které obsahuje podmínky pro umístění a dokončení stavby, podrobný popis úkonů stavebního úřadu i účastníků a rovněž rozsáhlou reakci k námítkám účastníků podaným do řízení. V závěru rozhodnutí pak stavební úřad vyhodnotil soulad dodatečně povolované stavby automatické linky s územním plánem obce Rantířov, když přitom vycházel ze znalosti záměru, jeho umístění v území a komplexního posouzení územního plánu s ohledem na veškeré podmiňující faktické i právní okolnosti a podmínky v místě.

Rozhodnutí obdržela Obec Rantířov veřejnou vyhláškou dne 6.1.2017 a dne 7.1.2017 proti němu jménem starosty Obce Rantířov Tomáše Novotného podala odvolání. V odvolání napadla rozhodnutí stavebního úřadu v celém rozsahu, neboť podle ní nesplňuje náležitosti příslušných ustanovení stavebního zákona a správního řádu a vychází z nesprávných předpokladů a neprovedených údajů, které byly podkladem pro stanoviska spolupůsobících dotčených orgánů. Obec Rantířov zpochybňuje závěr zjišťovacího řízení, když uvádí, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s ustanovením vodního zákona v souvislosti s likvidací odpadních vod a tvrdí, že v tomto případě navržená likvidace odpadních vod odvozem musí být řešena již v dodatečném povolení stavby. V souvislosti s touto variantou likvidace odpadních vod odvolatel napadá možnost pouze jednosměrného provozu, byť je ve stanoviscích dotčených orgánů řešen provoz dvousměrný až nepřetržitý. Obec je přesvědčena, že záměr stavebníka je vzhledem ke své kapacitě uvedený v návrhu na dotaci v nesouladu s územním plánem obce. V závěru Obec Rantířov sumarizuje, že rozhodnutí je v rozporu s podmínkou obsaženou v ustanovení § 129 odst.3 písm.a/ stavebního zákona, jmenovitě s územně plánovací dokumentací, a je nesprávné z hlediska kvantitativních i kvalitativních údajů o produkci povolované stavby a jejího vlivu na životní prostředí. Odvolatel v odvolání zdůrazňuje, že stavební úřad v rozhodnutí nedefinoval, nevysvětlil a nevymezil pojem „drobná výroba“ a „malovýroba“, jak bylo upozorněno ve

zrušujícím rozhodnutí OÚPSŘ Krů ze dne 30.8.2016. Vzápětí Obec Rantířov zaslala stavebnímu úřadu doplněk ke svému odvolání, ve kterém předkládá vlastní verzi pojmů „drobná výroba“ a „malovýroba“, aby tím rozporovala zdůvodnění stavebního úřadu o souladu stavby automatické linky s územním plánem obce Rantířov. Část argumentů odvolatele je třeba - kvůli následné reakci OÚPSŘ Krů na ně - doslovně citovat:

„Odvolatel na základě informací získaných z veřejně přístupných zdrojů a vlastních úvah zastává názor, že pojem malovýroba lze charakterizovat následovně: Průmyslová malovýroba je stará jako lidstvo samo; vyskytuje se již na nejnižším stupni vývoje člověka, který byl svým vlastním řemeslníkem. Pokud chtěl člověk bydlet, lovit, obdělávat půdu, odlovat se, být i zcela primitivně, musel si k tomu cíli potřebné předměty vyrobit. Nejstarší formou průmyslové malovýroby je domácí malovýroba v rodině a pro rodinu. V Evropě se v raném středověku vyvíjeli v sídlech knížat, biskupů, klášterů, velmožů malovýroba dvorská, privátní jen pro potřebu dvorského hospodářství. Časem se však vyrábí více a přebytky dvorské malovýroby přicházejí na trh. Vývojem měst, kterým je udělováno tržové právo, vzniká malovýroba řemeslnická. I ta prochází svým vývojem. Řemeslník nejprve pracoval se surovinou dodanou zákazníkem, později však prodával hotový výrobek z vlastní suroviny. Začalo se rozvíjet skladové hospodářství. Řemeslníci se začali organizovat do bratrstev, ze kterých se později vyvinula tzv. cechovní soustava.(...) Výrobce vyrábí jen malé množství výrobků nad rámec vlastní potřeby, např. kůží sýr z mléka svých koz, které sám nespotebuje, ale prodá např. na trzích, sousedům či známým a také náhodným zákazníkům. V kovovýrobě se může jednat o součástky, které slouží ke kompletaci vlastních výrobků, např. pojezdových koleček ke svým výrobkům — štipáčům dřeva, tato kolečka výrobce zároveň dodává výrobcům travních sekaček v sousední obci. Jedná se v podstatě o menší množství, než potřebuje pro vlastní výroby. Řemeslná malovýroba je zmíněna jedním z tzv. znárodnovacích dekretů, ve kterém se uvádí, že nezestátněny byly podniky pod 500 zaměstnanců a řemeslná malovýroba. Odvolatel základě informací získaných z veřejně přístupných zdrojů a vlastních úvah zastává názor, že pojem řemeslná výroba lze charakterizovat následovně: Řemeslo je určitý druh manuální dovednosti, provozovaný za účelem obživy, resp. vytváření zisku. Pro řemeslné práce je charakteristický vysoký podíl ruční práce, spojený s používáním specializovaných nástrojů a pomůcek. Řemeslné práce se staly základem pro průmyslovou výrobu. V přeneseném významu slova se v nejširším smyslu slova jedná, ale i o intelektuální dovednosti a osobní schopnosti doplněné (nikoliv nutně, ale velice často manuální) příslušnou zručností, odbornou erudicí a zkušeností resp. praxí daného jedince (např. umělecké řemeslo nemůže vykonávat každý, vyžaduje i tvůrčí schopnosti, které nejsou každému dány, třeba vymyslet a předložit vlastní originální umělecký návrh apod.). S dalším rozvojem a pokrokem stále více stoupají nároky na intelektuální úroveň řemeslníků a přibývá řemesel, kde je středoškolské či vysokoškolské vzdělání samozřejmostí. Domníváme se, že řemeslná výroba je charakterizována především řemeslnými postupy, tedy nanejvýše kombinací ruční a strojní práce, výrobou po jednotlivých kusech, nanejvýše v malých sériích. Žádný kus není zcela shodný s jiným, neboť rozhodující je zručnost především řemeslníka a jeho momentální dispozice. Je to zcela odlišná situace o té, kdy výrobní proces začíná stiskem příslušného ovladače a předem naprogramovaný stroj provede zcela přesnou výrobní operaci. Takový pracovní postup zvládne i zaučený pracovník bez odborných znalostí a řemeslné zručnosti. Odvolatel na základě informací získaných z veřejně přístupných zdrojů a vlastních úvah zastává názor, že pojem drobná výroba lze charakterizovat následovně:

(...) Strategický plán LEADER MAS Mikulovsko 2007 – 2013, Podpora podniků a diverzifikace hospodářských činností na venkově.

Projekt je převážně zaměřen na podporu následujících tradičních řemesel a malovýrobu: bednářství, výroba keramiky či porcelánu, sklářská malovýroba, kovářství, fezbářství a restaurátorství, výroba dekorativních a upomínkových předmětů, výroba regionálních potravin neuvedených v příloze I. Smlouvy o založení ES. Jedná se tedy jednoznačně o výrobu, která je zcela bezvýznamná pro hodnocení oborů průmyslové výroby, do kterého výrobní činnost dle záměru stavebníka spadá. Z výše uvedeného vyplývá důvod, proč stavební úřad závazné zadání odvolacího orgánu nesplnil a výše neurčité právní pojmy u územního plánu obce řádně nevyvětilil.“

Dotčené osoby Jiří Havlíček, Rantířov 110, Eva Horňáková, Rantířov 145, Eva Vernerová, Rantířov 108, Lubomír Verner, Rantířov 108, Marcela Coufalová, Rantířov 107, František Coufal, Rantířov 107, Lenka Honsová, Rantířov 88, Martin Hons, Rantířov 88, Tomáš Rod, Rantířov 96, Hana Rodová, Rantířov 96, Michal Horňák, Rantířov 148, Vlastimil Neubauer, Rantířov 112, Věra Neubauerová, Rantířov 112, Miloš Bohuslav, Rantířov 119, Jaromír Šilhart, Rantířov 118, Jaroslava Šilhartová, Rantířov 118, František Daňhel, Rantířov 116, Pavla Daňhelová, Rantířov 116, Milan Paulík, Rantířov 115 a Karel Blažek, Rantířov 117 obdržely rozhodnutí formou veřejné vyhlášky dne 6.1.2017 a v zákonné lhůtě dne 7.1.2017 a 18.1.2017 proti němu podaly odvolání. Odvolatelé odkazují na nesprávná nebo nepravdivá tvrzení stavebního úřadu uvedená na konkrétních místech odůvodnění napadeného rozhodnutí a tvrdí, že stavební úřad nevyvrátil odůvodněnost jejich námitek a požadují odstranění stavby. Odvolatelé kritizují postup stavebního úřadu při ústním jednání a podjatost osob podílejících se na rozhodnutí. Zmiňují škodlivost budoucího provozu galvanovny a opírají se o revizní posudky od nezávislých odborníků. Nesouhlasí s tvrzením SU o nezájmu o spis a dokumentaci, neboť podepsali petici proti výstavbě galvanovny a na veřejné schůzi obce dali mandát starostovi a představenstvu obce. V odvolání napadají konkrétní pracovníky SU z důvodu špatně prováděné kontrolní činnosti a dokonce uvádějí konkrétní případy poškození zdraví několika občanů. Odvolatelé se neztotožňují s názorem stavebního úřadu, že dodatečně povolená stavba je v souladu s územním plánem a naposled namítají, že stavebník (společnost M-KOVO) neprokázal soulad stavby automatické linky s požadavky uvedenými v § 129 odst.3 stavebního zákona a mají za to, že splnění této zákonné povinnosti za něho neměl činit stavební úřad.

Dotčené osoby Tomáš Prchal, Rantířov 139 a Marion Prchalová, Rantířov 139, zastoupení podle plné moci ze dne 8.9.2015 advokátem Mgr. Ing. Tomášem Vítkem, se sídlem Argentínská 18, Praha 7, obdržely rozhodnutí formou veřejné vyhlášky dne 6.1.2017 a dne 20.1.2017, tedy včas, proti němu podaly blanketní odvolání. To následně na výzvu stavebního úřadu doplnily dne 30.1.2017 o důvody nesouhlasu s vydaným dodatečným povolením stavby automatické linky. Uvádějí, že dodatečné povolení stavby je z hlediska obsahu až po str. 34 zcela totožné se zrušeným rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 19.4.2016, rozporují obsah protokolu z konaného ústního jednání dne 24.10.2016 a také namítají, že se stavební úřad dodatečně nevypovádal s podanými námítkami účastníků řízení, respektive, že se s nimi vypovádal obdobným způsobem, jako ve zrušeném rozhodnutí. Odvolatelé nesouhlasí s odůvodněním jejich námítky týkající se nesouladu záměru stavebníka s územním plánem a poukazují na

dotací žádost stavebníka a jeho účetní údaje, které jsou dle odvolatelů nepřijatelné z hlediska územního plánu. K tomu jako důkaz uvádí dokument o Komplexním rozvoji výrobních prostředků v podniku M-KOVO ze dne 1.8.2014 a žádost společnosti M-KOVO o poskytnutí dotace ze dne 26.8.2014. Odvolatelé zmiňují údajný nelegální provoz linky, poukazují na existenci lakovny v areálu v souvislosti s jejím posuzováním, dále na vrt v areálu a frekvenci provozu. Odvolatelé na závěr svého odvolání opět kritizují možnost vypouštění odpadních vod do řeky Jihlavy.

Před vlastním posouzením odvolacích námitek OÚPSŘ KrÚ předesílá, že povinnost správních orgánů posoudit všechny vznesené námítky neznamená, že je správním orgánem povinen reagovat na každou dílčí argumentaci uplatněnou odvolatelem a tu obsáhle vyvracet, obzvláště když se navzájem prolínají a text odvolání je obsáhlý. Úkolem správních orgánů je pochopit obsah a smysl vznesených námitek a vypořádat se s nimi. OÚPSŘ KrÚ posoudil všechna podaná odvolání a v nich uvedené námítky (vzhledem k obsáhlému textu některých podaných odvolání i co se týče shodného obsahu) jednak jako celek, a jednak v rozdělení do jednotlivých tematických částí. Tomuto rozdělení pak přizpůsobil i strukturu svého odůvodnění, neboť nelze v odůvodnění reagovat na každou jednotlivou větu rozsáhlého odvolání.

OÚPSŘ KrÚ přezkoumal podle § 89 odst.2 správního řádu soulad odvoláním napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Polé rozhodnutí o dodatečném povolení stavby automatické linky potvrdil, když zjistil, že stavební úřad dodržel podmínky procesu uvedené v ustanovení § 129 odst.2 a odst.3 stavebního zákona.

Při zjištění existence nepovolené stavby nebo její změny, stanoví stavební úřad u takové stavby postup v režimu ustanovení § 129 stavebního zákona. Podle odstavce 1 písm.b/ tohoto ustanovení nařídí stavební úřad odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.

Podle odst. 2 uvedeného ustanovení stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující ohlášení, žadatel předloží podklady předepsané k ohlášení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníci řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení

o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.

Podle odst. 3 uvedeného ustanovení stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že : a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území, b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje, c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem. Bude-li stavba dodatečně povolena, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví. Dodatečné povolení nahrazuje v příslušném rozsahu územní rozhodnutí. Bude-li předmětem dodatečného povolení rozestavěná stavba, stavební úřad stanoví podmínky pro její dokončení.

S odkazem na popsanou zákonnou proceduru nutno konstatovat, že po stránce procesní dodržel stavební úřad postup podle ustanovení § 129 odst.2 stavebního zákona. Po stránce věcné pak stavební úřad respektoval zcela dodržení požadavků potřebných pro dodatečné povolení stavby, jak jsou vymezeny v § 129 odst.3 písm.a/ - c/ stavebního zákona. Tím vyvrací námítku odvolatelů, že stavební úřad neprokázal v řízení o dodatečném povolení stavby automatické linky splnění požadavků uvedených v naposled citovaném ustanovení.

K tomu je třeba připomenout, že obec Rantířov má účinný územní plán ode dne 11. 1. 2013. Pozemky a stavby společnosti M-KOVO s.r.o. jsou dle tohoto územního plánu zařazeny do stabilizované plochy VD – drobná výroba a řemeslná výroba. Projednávaná stavba se nachází na pozemcích p.č. 53/47 a poz. st. 117 v k.ú. Rantířov, oba pozemky jsou součástí funkční plochy VD.

Pro tuto plochu jsou v územním plánu stanoveny následující podmínky (citace):

Hlavní:

Plochy určené pro drobnou výrobu, malovýrobu a přidruženou výrobu, pro výrobní služby a řemeslnou výrobu.

Přípustné:

Plochy určené pro umístění objektů drobné výroby, slouží k umístění provozoven obvykle s výrobní náplní na bázi kusové či malosériové výroby, blíží se spíše výrobě řemeslnické, navazující sklady a služby, přípustné jsou zařízení obchodu, administrativa a správa, zařízení dopravní a technické infrastruktury a zeleň.

Byty správců (pohotovostní byty), hromadné a halové garáže, čerpací stanice pohonných hmot.

Podmíněně přípustné:

Navrhované plochy pro drobnou výrobu situované na kontaktu s plochami bydlení jsou vymezeny jako podmíněně přípustné. V navazujících řízeních bude prokázáno, že celková hluková zátěž na hranici plochy VD nepřekročí hodnoty stanovených limitů hluku pro chráněný venkovní prostor a chráněný venkovní prostor staveb.

Nepřípustné:

Využití pro bydlení v RD nebo bytových domech, sport a tělovýchovu, rekreace, zemědělská výroba.

Ostatní činnosti a děje, které nesouvisí s hlavní funkcí plochy.

Podmínky prostorového uspořádání:

U stabilizovaných ploch VD je max. výška staveb stanovena na 8 m. Nové plochy nejsou vymezeny.

Soulad dodatečně povolované stavby automatické linky s územním plánem obce Rantířov jako druhem územně plánovací dokumentace byl ve smyslu § 129 odst.3 písm.a/ stavebního zákona v napadeném rozhodnutí prokázán. K odůvodnění souladu dodatečně povolované stavby automatické linky s územním plánem obce Rantířov vyjádřeném v rozhodnutí ze dne 21.12.2016 a k námítkám v odvolání Obce Rantířov i dotčených osob OÚPSŘ KrÚ považuje za potřebné doplnit, že není pravdivé tvrzení odvolatelů, že stavební úřad nerespektoval právní názor odvolacího orgánu, a že jasně nestanovil, nedefinoval, co je drobná výroba. Odvolatelé si - dle citace ve svých odvoláních – poněkud nepřesně vykládají názor OÚPSŘ KrÚ, aby stavební úřad vytvořil jakousi obecně platnou definici drobné výroby, jinými slovy definici, která by měla obecnou platnost. Takovou pravomoc stavební úřad nemá. Úkolem stavebního úřadu je vždy, ve všech etapách posuzování záměrů stavebníků, posuzovat vždy konkrétní záměr v konkrétním území (taková poučka je zřejmá z citace rozhodnutí OÚPSŘ KrÚ ze dne 30.8.2016: *„Stavební úřad je orgánem odpovědným za přezkum souladu záměru s územním plánem. V případě územního plánu Rantířov jde především o pojmy „drobná výroba“, „malovýroba“, a tyto neurčité pojmy nutno definovat pro potřeby rozhodování v území podle územního plánu...“*). Stavební úřad nemá za úkol posouzení nebo definování toho, co je drobná výroba nebo řemeslná výroba obecně. Úkolem stavebního úřadu je v případě, když v územním plánu absentuje soupis konkrétních záměrů, které jsou v dané funkční ploše přípustné (a územní plán se toliko omezuje na neurčité pojmy jako drobná výroba nebo řemeslná výroba), aby co možná nejpřesněji popsal, co je možné v dané konkrétní ploše, kterou zpracovatel pojmenoval v územním plánu „drobná výroba“, realizovat. Definice toho, co je v dané funkční ploše „drobná výroba“ možné realizovat, lze pak použít pouze pro danou funkční plochu v územním plánu obce Rantířov, lze ji tedy aplikovat pouze pro dané konkrétní posuzované území. Je zřejmé, že Obec Rantířov si chybně vysvětluje roli stavebního úřadu při posuzování záměru stavebníka, proto se ve svém odvolání sice zabývala pojmem řemeslná výroba až někdy od středověku, ale zcela mimo kontext a souvislosti s platným územním plánem Rantířova. Obec zcela ignorovala skutečnost, jak územní plán obce pracuje s funkční plochou, kterou označuje jako „drobná výroba“, s čím v ní počítá v koncepci dalšího rozvoje svého území. Proto její v odvolání uvedený popis řemeslné a drobné výroby pouze vypovídá o tom, jak je tato výroba chápána v obecné rovině v historických souvislostech, vůbec ji ale neřeší v souvislosti s nyní aplikovaným územním plánem obce a konkrétním územím. Aby mohl stavební úřad pochopit (přes absenci vyjmenování konkrétních záměrů v územním plánu), jaké činnosti mohou být realizovány ve funkční ploše, kterou zpracovatel územního plánu obce Rantířov nazval „drobná výroba“, musel se především zabývat tím, s čím obec (v územním plánu) i nadále počítá jako s bezproblémovou činností v dané funkční ploše. Stavební úřad se důsledně záměrem společnosti M-KOVO zabýval, přičemž vycházel z toho, jak platný územní plán pracuje s plochou VD (= plocha drobné výroby a řemeslné výroby) při koncipování a definování dalšího rozvoje svého území. Vycházel především z toho, že v *Koncepci rozvoje území, ochrany a rozvoje jeho hodnot* (v územním plánu) obec nazývá danou funkční plochu průmyslovou zónou a nadále počítá s existencí a rozvojem společnosti M-KOVO. Přitom nestanoví žádné mantinely jejího rozvoje, a ani neuvažuje s útlumem její výroby. Což je ale v přímém rozporu s tím, co o drobné a řemeslné výrobě v obecné rovině tvrdí Obec Rantířov ve svém odvolání. Územní plán musí dávat vlastníkům nemovitostí v řešeném území právní jistotu ve věci dalšího využití svých nemovitostí. Pokud by stavební úřad přistoupil na možnost využití plochy pro drobnou a

řemeslnou výrobu, jak ji popisuje Obec Rantířov v odvolání, bylo by to v zásadním rozporu s tím, jak s touto plochou pracuje výhledově nyní platný územní plán.

Pokud tedy stavební úřad vycházel z toho, že v *Koncepci rozvoje území* v územním plánu je i nadále uvažováno s fungováním strojírenské výroby společnosti M-KOVO, je důležité vysvětlit, co strojírenská výroba společnosti M-KOVO v době vzniku a schvalování územního plánu představovala. Proto se stavební úřad při hodnocení podkladů pro konečné rozhodnutí zmínil o historii a popisu výroby, která je v areálu firmy provozována (resp. co bylo jejím obsahem v době schvalování územního plánu). Na základě takového posouzení dospěl stavební úřad k závěru, co v ploše, označené jako drobná výroba v obci Rantířov, může být, aniž by to bylo v rozporu s územním plánem. Je nutno znovu připomenout, že při posuzování souladu záměru s platným územním plánem musí stavební úřad vycházet jednak z konkrétního platného územního plánu, ale také ze znalosti místa umístění posuzovaného záměru a v neposlední řadě z úplné znalosti tohoto záměru. Územní plán by měl stanovit funkční plochy a v rámci těchto ploch co nejpodrobněji definovat, co v těchto plochách může být a co ne. Platný územní plán obce Rantířov nazývá funkční plochu, ve které se nachází stávající strojírenská výroba firmy M-KOVO s.r.o., plochou pro drobnou výrobu. Jelikož se jedná o pojem, který nemá oporu v zákoně, měla by být využitelnost této funkční plochy co možná nejpodrobněji precizována v textové části územního plánu. Taková definice ale v územním plánu obce chybí. Pokud má stavební úřad posuzovat soulad záměru stavebníka s územním plánem, a přitom nemá jasnou definici pojmu „drobná výroba“ danou zákonem nebo platným územním plánem, musí při ujasnění toho, co v dané ploše může povolit, vycházet z podrobných znalostí platného územního plánu v celé jeho komplexnosti. Podstatná pro posouzení je především skutečnost, jak územní plán s danou plochou uvažuje do budoucna, tedy jaká je koncepce rozvoje daného území. Územní plán je komplexní materiál, kterým obec zajišťuje určitou regulaci v území, směřování a územní rozvoj obce do budoucna. Proto nedílnou a podstatnou součástí územního plánu je i nastolená *Koncepcí rozvoje území* obsažena v územním plánu. Dle této koncepce počítá platný územní plán obce s další existencí a fungováním strojírenské výroby společnosti M-KOVO ve funkční ploše, kterou nazval „drobná výroba“ i nadále, přičemž nijak do budoucna neomezuje rozvoj firmy v rámci vymezené plochy jejího areálu. Území, ve kterém působí kromě společnosti M-KOVO i řada dalších firem, nazývá průmyslovou zónou Rantířova. Dalším logickým krokem bylo co možná nejpodrobněji seznámení s rozsahem a obsahem výroby, který v dané funkční ploše existoval v době tvorby a schvalování územního plánu obce, tedy se stavem, který zpracovatel, a tedy i obec vědomě zahrnul do dané funkční plochy, a kterou s tímto vědomím nazval drobná výroba. Jak už bylo doloženo a popsáno v odůvodnění rozhodnutí o dodatečném povolení stavby automatické linky, strojírenská výroba společnosti M-KOVO zajišťuje výrobu drobných kovových výrobků včetně jejich přesného opracování a finální povrchové úpravy. K tomu účelu slouží kromě obráběcích strojů také lakovna, která je nedílnou součástí procesu strojírenské výroby, který zajišťuje společnost M-KOVO. Tento rozsah strojírenské výroby tu existoval v době vzniku územního plánu a existuje zde i nyní, v době posuzování instalace linky alkalického pokovování. S ohledem na nastolenou koncepci rozvoje území lze konstatovat, že strojírenská výroba společnosti M-KOVO v prostoru vymezeného areálu firmy je stabilizovaná a odpovídá rozsahu drobné výroby tak, jak s ní uvažuje územní plán obce Rantířov. Na základě předchozích poznatků dospěl stavební úřad k závěru, že ve funkční ploše drobná výroba, tak jak ji

definiuje územní plán obce Rantířov, lze provozovat strojírenskou výrobu drobných strojírenských výrobků, zahrnující jejich výrobu, opracování a konečnou povrchovou úpravu. Je obvyklé, že strojírenské firmy, pokud mají ve výrobní náplni výrobu povrchové upravovaných (lakovaných, pochromovaných nebo pozinkovaných) komponentů, zajišťují jejich výrobu i s konečnou povrchovou úpravou lakováním nebo pokovováním (chromování, zinkování). Tento finální proces je nedílnou součástí strojírenské výroby, proto pokovovací linka je součástí těchto strojírenských výrob. V nyní projednávaném případě je instalace linky alkalického pokovování pouze doplněním technologie finální jiné povrchové úpravy výrobků, vyráběných v rámci strojírenské výroby společnosti M-KOVO podobně, jak už v procesu stávající výroby figuruje lakovna. V případě posuzovaného záměru se nejedná ani o umístění nějaké nové výroby, nové samostatné „galvanovny“ mimo areál firmy, ale pouze o záměr doplnění technologie alkalického zinkování do stávající existující budovy přímo v areálu firmy, který je logickým doplněním a uzavřením procesu výroby strojírenských výrobků, které firma vyráběla a vyrábí jak před vznikem územního plánu, tak i za jeho existence. O tom, že doplňovaná linka alkalického zinkování je určena jako logická součást strojírenské výroby pozinkovaných drobných výrobků, svědčí i to, že projektová dokumentace řeší v rámci technologické linky vany malého objemu, které umožní pokovování pouze drobných strojírenských výrobků. Pokud tedy stávající strojírenská výroba, včetně výsledné povrchové úpravy výrobků, je v daném území z pohledu územního plánu přípustná, pak i doplnění technologie jiné povrchové úpravy těchto výrobků musí být v souladu s územním plánem, protože nepředstavuje žádnou novou výrobu, ale je součástí výroby stávající. Na základě uvedeného se OÚPSŘ KrÚ ztotožňuje se závěrem stavebního úřadu, že dodatečné povolení stavby automatické linky je v souladu s územním plánem obce Rantířov.

V řízení o dodatečném povolení stavby automatické linky nebylo třeba dle § 129 odst.3 písm.b/ stavebního zákona prokazovat, že stavba není prováděna na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje. O takovou situaci se v tomto projednávaném případě nejedná.

Naposled bylo povinností stavebníka prokázat, že stavba automatické linky není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem, jak vyžaduje § 129 odst.3 písm.c/ stavebního zákona. Obecnými požadavky na výstavbu rozumí ustanovení § 2 odst.2 písm.e/ stavebního zákona obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby stanovené prováděcími právními předpisy a dále obecné technické požadavky zabezpečující užívání staveb osobami pokročilého věku, těhotnými ženami, osobami doprovázejícími dítě v kočárku, dítě do tří let, popřípadě osobami s mentálním postižením nebo osobami s omezenou schopností pohybu nebo orientace stanovené prováděcími právními předpisy. Podle projektové dokumentace připojené k žádosti o dodatečné povolení vyhovuje stavba automatické linky obecným požadavkům na využití území dle vyhlášky č. 501/2006 Sb., v platném znění, splňuje příslušná ustanovení vyhlášky č. 268/2009 Sb. o technických požadavcích na stavby a jelikož stavba automatické linky nepředpokládá zaměstnávání osob s omezenou schopností pohybu a zrakově postižených, nemusí splňovat požadavky dle vyhlášky č. 398/2009 Sb. Stavební úřad v řízení ověřil, že stavba je v souladu s veřejnými zájmy vyjádřenými v závazných stanoviscích a vyjádření dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů. Všechna závazná stanoviska a vyjádření spolupůsobících

dotčených orgánů byla kladná a časově neomezená. Obsah závazných stanovisek a vyjádření uvedl stavební úřad do textu napadeného rozhodnutí. K této části odůvodnění OÚPSŘ KrÚ podtrhuje, že v podkladech pro vydání dodatečného povolení stavby nezjistil žádný dokument, jímž by byl změněn nebo zrušen odvolatell napadaný závěr zjišťovacího řízení č.j. KUJI 82928/2014, sp.zn. OZPZ 3192/2014 ze dne 15.1.2015, vydaný odborem životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Kraje Vysočina dle zákona č. 100/2001 Sb., v platném znění, o posuzování vlivů na životní prostředí.

Stavební úřad zhodnotil podané námítky účastníků řízení podle podkladů shromážděných pro vydání rozhodnutí a vypořádal je v odůvodnění napadeného rozhodnutí. OÚPSŘ KrÚ se ztotožňuje s obsahem vyřizovaných námitek a nebude se jimi v tomto rozhodnutí znovu zabývat, byť byly opětovně zahrnuty k důvodům nesouhlasu v odvolání. Odvolatelé dále namítali škodlivé účinky provozu galvanovny, upozornili na zdravotní potíže po nepovoleném spuštění provozu, požadovali respektování revizních posudků od nezávislých odborníků. K tomu je nutno upozornit, že správní řízení je ovládáno zásadou rovnosti účastníků, kdy každý účastník má na podporu svých tvrzení předložit odpovídající důkazy. Zdravotní problémy osob, stejně jako existence revizních posudků svědčících o škodlivosti stavby, nebyly účastníky důkazně podpořeny. Zde je třeba upřesnit, že společnost M-KOVO zahájila stavbu automatické linky bez příslušného rozhodnutí stavebního úřadu, avšak následně prokázala předložením kompletních náležitostí k žádosti o dodatečné povolení, že stavba je v souladu s požadavky, které byly objasněny shora. Zmíněná stavební nekážení společnosti M-KOVO neznamená, že bude do řízení o dodatečném povolení stavby doplňovat jiné přílohy, než které se předkládají k žádosti o stavební povolení (viz § 129 odst. 2 stavebního zákona). Návrh odvolatelů, aby žádost o dodatečné povolení stavby automatické linky byla doplněna o další prognózy, koncepce či revizní posudky, tak překračuje zákonný rámec upravující náležitosti žádosti o dodatečné povolení stavby. Stavební úřad správně posuzoval zákonem předepsané podklady předložené společností M-KOVO, a po jejich vyhodnocení nezjistil důvod pro zamítnutí žádosti podané dne 26.10.2015.

Obec Rantířov v odvolání upozornila, že výrok o povolení jednotlivých stavebních objektů je neurčitý, neboť tyto nejsou označeny tak, aby je nebylo možno zaměnit. Uvedená námitka je neurčitá. Stavby nebo jejich změny na pozemcích p.č. st.117 a p.č. 53/47 v.k.ú. Rantířov v areálu společnosti M-KOVO (označené v rozhodnutí SO.01 – SO.03) byly rozestavěny, dvě stavby (IO.04 a IO.05) nebyly dosud započaty. Stavby byly identifikovány svým pojmenováním, rozsahem, rozměry, stupněm rozestavěnosti. Rozhodnutí obsahuje náležitosti územního rozhodnutí podle § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., neboť dodatečné povolení nahrazuje v příslušném rozsahu územní rozhodnutí. Na uvedených pozemcích neexistují jiné takové stavby, které by bylo možno za stavby, jež jsou předmětem tohoto procesu, zaměnit.

Dále odvolatelé uvádí, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s ustanovením vodního zákona v souvislosti s likvidací odpadních vod a tvrdí, že v tomto případě navržená likvidace odpadních vod odvozem musí být řešena již v dodatečném povolení stavby. Další námítky v odvolání směřují proti umístění vrtu v areálu (zřejmě vrtaných studní) a s tím spojené možné kontaminaci podzemních vod. Rovněž kritizují možnost vypouštění odpadních vod do řeky Jihlavy. K tomu se

uvádí, že v ust. § 38 odst.6 zákona č. 254/2001 Sb., v platném znění, o vodách se stanoví, že kdo akumuluje odpadní vody v bezodtokové jílnce, je povinen zajišťovat jejich zneškodňování tak, aby nebyla ohrožena jakost povrchových nebo podzemních vod, a na výzvu vodoprávního úřadu nebo České inspekce životního prostředí prokázat jejich zneškodňování v souladu s tímto zákonem. Z uvedeného je zřejmé, že plnění uvedené povinnosti sleduje vodoprávní úřad nebo Česká inspekce životního prostředí. Stavební úřad nemá v této věci, stejně jako na úseku ochrany povrchových a podzemních vod (včetně vod použitých = odpadních), žádné kompetence. Uvedené připomínky je nutno směřovat do řízení vedených správními orgány podle zákona o vodách.

Na základě provedeného řízení se v kontextu výše uvedeného a ve spojitosti s prvoinstančním rozhodnutím uzavírá, že argumenty odvolatelů nezakládají důvod pro zásah do stability napadeného rozhodnutí. Lze konstatovat, že stavební úřad věc posoudil zcela v zákonných intencích, a že z hlediska veřejnoprávního nebyly v posuzované věci zjištěny žádné skutečnosti, které by bránily dodatečnému povolení stavby automatické linky v navrhovaném rozsahu. Proto bylo prvoinstanční rozhodnutí č.j. MMJ/SÚ/4719/2015-71 ze dne 21.12.2016 za stávajícího skutkového i právního stavu potvrzeno, jak se stanoví ve výroku.

Seznam účastníků řízení: M-KOVO, s.r.o., Obec Rantířov, vlastníci pozemkových parcel p.č. 326/1, 53/4, 53/55, 53/101, 51/2, 51/21, 51/20, 51/19, 51/18, 51/17, 51/16, 51/15, 51/3, 53/50, 51/13, 51/12, 51/11, 51/10, 51/9, 51/8, 53/60, 53/61, 53/62, 53/63, 53/64, 53/65, 53/83, 53/66, 53/67, 53/69, 53/70, 53/1, 53/49, 53/40, 53/39, 53/48, 53/38, 53/36, 53/35, 53/34, 53/33, 53/24, 53/25, 53/26, 53/27, 53/28, 53/29, 53/30, 53/31, 53/32, 53/14, 53/12, 53/11, 53/10, 53/9, 53/8, 53/10453/7, 53/13, 53/6, 53/68, 53/5, 53/51, 53/52, 56/5, 58/3, 60/19, 60/1, 60/18, 627 vše v k.ú. Rantířov, vlastníci stavebních parcel p.č. 100/2, 100/1, 135, 223, 222/1, 258, 252, 251, 250, 246, 245, 265, 262, 173, 234, 289, 266, 249, 257, 235, 196, 197, 198, 199, 513, 528, 200, 201, 181, 209, 174, 130, 213, 214, 114, 115, 225, 293, 125, 170, 126, 517, 128, 129, 107, 108, 109, 110, 99, 98, 297, 206, 96, 303, 542, 295, 307, 184, 131 v k.ú. Rantířov, p.č. 1758 v k.ú. Vyskytná nad Jihlavou,

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí se dle § 91 odst.1 správního řádu nelze dále odvolat.

V Jihlavě dne 28.3.2017

JUDr. Ivana Císařová
úředník odboru územního plánování
a stavebního řád

otisk úředního razítka

Rozdělovník:

Účastník řízení podle § 85 odst.1 a § 109 písm.a/ stavebního zákona (doručení jednotlivě):
M- KOVO s.r.o., IČ 25515799, Rantířov 143, 588 41 Vyskytná nad Jihlavou

Účastníci řízení podle § 85 a § 109 stavebního zákona (doručení veřejnou vyhláškou):

- 1/ Obec Rantířov, IČ 00543730, Rantířov 78, 588 41 Vyskytná nad Jihlavou
- 2/ vlastníci pozemkových parcel p.č. 326/1, 53/4, 53/55, 53/101, 51/2, 51/21, 51/20, 51/19, 51/18, 51/17, 51/16, 51/15, 51/3, 53/50, 51/13, 51/12, 51/11, 51/10, 51/9, 51/8, 53/60, 53/61, 53/62, 53/63, 53/64, 53/65, 53/83, 53/66, 53/67, 53/69, 53/70, 53/1, 53/49, 53/40, 53/39, 53/48, 53/38, 53/36, 53/35, 53/34, 53/33, 53/24, 53/25, 53/26, 53/27, 53/28, 53/29, 53/30, 53/31, 53/32, 53/14, 53/12, 53/11, 53/10, 53/9, 53/8, 53/10453/7, 53/13, 53/6, 53/68, 53/5, 53/51, 53/52, 56/5, 58/3, 60/19, 60/1, 60/18, 627 vše v k.ú. Rantířov a p.č. 1758 v k.ú. Vyskytná nad Jihlavou
- 3/ vlastníci stavebních parcel p.č. 100/2, 100/1, 135, 223, 222/1, 258, 252, 251, 250, 246, 245, 265, 262, 173, 234, 289, 266, 249, 257, 235, 196, 197, 198, 199, 513, 528, 200, 201, 181, 209, 174, 130, 213, 214, 114, 115, 225, 293, 125, 170, 126, 517, 128, 129, 107, 108, 109, 110, 99, 98, 297, 206, 96, 303, 542, 295, 307, 184, 131 v k.ú. Rantířov

Na vědomí:

Stavební úřad Magistrátu města Jihlavy - s tím, že spis bude vrácen zpět po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí

K vyvěšení na úřední desce a elektronické úřední desce a následnému podání zprávy odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Kraje Vysočina o datu vyvěšení a sejmutí rozhodnutí č. j. KUJI 23412/2017, sp. zn. OUP 74/2017 Cí-2 ze dne 28.3.2017

- 1/ Krajský úřad Kraje Vysočina
- 2/ Obecní úřad Rantířov

Vzhledem k tomu, že stavební úřad doručoval rozhodnutí účastníkům řízení uvedených v § 85 a § 109 stavebního zákona veřejnou vyhláškou, bude pro tyto účastníky řízení rozhodnutí odvolacího orgánu vyvěšeno po dobu 15 dnů na úřední desce Krajského úřadu Kraje Vysočina a Obecního úřadu Rantířov. Účinky doručení formou veřejné vyhlášky nastávají 15. dnem po vyvěšení na úřední desce Krajského úřadu Kraje Vysočina.

Potvrzení o zveřejnění rozhodnutí č. j. KUJI 23412/2017, sp. zn. OUP 74/2017 Cí-2 ze dne 28.3.2017

Vyvěšeno dne .....

Sejmuto dne .....

Razítko orgánu a podpis oprávněného zástupce, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí rozhodnutí